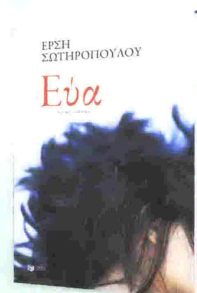

ΕΥΑ

Έρση Σωτηροπούλου

Παραμονή Χριστουγέννων. Το ρεβεγιόν έχει τελειώσει. Η Εύα γυρίζει στο σπίτι της έχοντας περάσει ένα μοναδικό, τρελό βράδυ. Ξαφνικά βρίσκεται σε μια περιοχή που δεν γνωρίζει. Καθώς επιστρέφει στη συμβατή, τακτοποιημένη ζωή της, από το κλαμπ της "φτιαγμένης" διάθεσης κι ενός παθιασμένου φιλιού στην τουαλέτα, έξω στους έρημους δρόμους, αντιλαμβάνεται έναν αθέατο κόσμο που παραμονεύει. Τίποτα δεν είναι αυτό που φαίνεται. Η συνθησιμένη ζωή της καταρρέει, οι φίλιες της θρυμματίζονται, οι σχέσεις της υπονομεύονται. Στην περιπλάνηση αυτή – μια περιπλάνηση στην πόλη και στον εαυτό της – την οδηγούν μια πόρνη με αιχμηρό χιούμορ, ένας κλέφτης-φιλόσοφος που ερωτεύεται τα θύματά του, ένας ηλικιωμένος με μουσικές ευαισθησίες και ένα κουστό κορίτσι με χρυσή καρδιά. Σ' αυτό το γαϊτανάκι των συναντήσεων, η Έρση Σωτηροπούλου, με την αδυσώπητη ειρωνεία της και τον ιδιότυπο λυρισμό της, διασχιίζει τους καθρέφτες του σύγχρονου κόσμου και σκινοθετεί τις αβεβαιότητες της ανθρώπινης ύπαρξης.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗΣ

100 ταινίες για μια ιδανική ταινιοθήκη

Οι κριτικοί του πιο έγκυρου κινηματογραφικού περιοδικού στον κόσμο, των περίφημων *Cahiers du cinema*, ψηφίζουν τις 100 καλύτερες ταινίες όλων των εποχών. Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας αυτό το μοναδικό βιβλίο που εκδίδεται στην Ελλάδα συγχρόνως με τις μεγαλύτερες χώρες της Ευρώπης, σε μια συμπαράγωγή με τη Γαλλία και τη Βρετανία.

Εκδόσεις Καστανιώτης, Σελ. 350

Μέσα από την ιστορία σας, ένα ρεβεγιόν χωρίς χαρά, απομυθοποιείτε εν πολλοίς τον κόσμο της διανόησης;

Είναι και αυτός ένας μικρόκοσμος, όπως τόσο άλλοι. Περνάει κρίση. Επειδή όμως στον κόσμο της διανόησης το αντικείμενο του πόθου είναι εντελώς ιδεατό – και δεν είναι το χρήμα ούτε η φυσική επιβίωση –, αυτή η κρίση τον ξεσκεπάζει εντελώς. Ο βασιλιάς είναι γυμνός και κανείς δεν μιλάει. Η Εύα, η πρωίδα του βιβλίου, κινείται στο περιθώριο αυτού του κόσμου. Θα επιθυμούσε να είναι μέρος του, παρόλο που βλέπει τα τρωτά του. Ξέρει ότι η μικροψυχία και οι πισώπλατες μαχαιριές δεν αποκλείουν το ταλέντο και την ευφυΐα. Αντίθετα, πολύ συχνά συνυπάρχουν.

"Γιατί κάποιος πρέπει να πηγαίνει στραβά, να ξεφεύγει από τη νόρμα. Αλλιώς, η ζωή είναι ανυπόφορη", λέει κάπου η ευαίσθητη ιερόδουλη. Πόσο σοφό...

"Όλους μ'άς θέλγει η σκοτεινή πλευρά των πραγμάτων. Λίγοι όμως πλησιάζουν."

Αυτό το πιστεύω κι εγώ.

Περιγράψτε τρομέρα τον σκληρό αθέατο –το πρωί– κόσμο γύρω από την Πλατεία Θεάτρου. Μοιάζει όμως λιγάκι σαν να σας θέλγει...

Όλους μ'άς θέλγει η σκοτεινή πλευρά των πραγμάτων. Λίγοι όμως πλησιάζουν. Αυτό ο σκληρός κόσμος, πίσω από τα γιορτινά φώτα της πόλης, φαίνεται πιο

αυθεντικός από την ήσυχη τακτοποιημένη ζωή μας.

Στην πραγματική ζωή, αρκεί άραγε μια νύκτα καταστροφής για να διαλυθεί μια σχέση φθοράς ή αυτά γίνονται μόνο στην τέχνη;

Αρκεί, γιατί η φθορά, η δυστυχία μέσα σε μια σχέση μπορεί να γίνουν συνήθεια, ίσως και γλυκιά συνήθεια. Το ζευγάρι τρέφεται και αναπλάθεται μέσα σ' αυτήν τη μίζερια. Οπότε χρειάζεται μεγάλη δύναμη για να βάλεις ένα τέρμα. Δεν ξέρουμε την επιλογή της Εύας. Γυρίζει στο σπίτι της, είναι πρωί Χριστουγέννων. Πολλά μπορούν να συμβούν. Το σίγουρο είναι ότι δεν πρόκειται να συνεχίσει όπως πριν.

Κινηματογραφική η γραφή σας. Θαρρεί κανείς πως παρακολουθεί μια ταινία, μπορεί και ασπρόμαυρη...

Μου αρέσουν οι ασπρόμαυρες ταινίες. Και στη φωτογραφία το ίδιο. Έχω την εντύπωση ότι το χρώμα ισοπεδώνει τα πάντα, καλύπτει τους υπαινιγμούς, τις μικρές λεπτομέρειες της έκφρασης... Και όταν γράφω, αυτό με ενδιαφέρει, οι αδιόρατες διακυμάνσεις που κάνουν έναν άνθρωπο μοναδικό.

"Έχετε περάσει μια ταξιδιάρικη ζωή. Συνεχίζετε τις αποδράσεις ή με τον χρόνο "δεν θα μπορούσατε πια να ζείτε συνέχεια σε ξενοδοχεία;"

Ταξιδεύω όσο μπορώ. Παρόλο που έχω αποκτήσει φίλους και εμπειρίες στις μετακινήσεις μου, δεν νομίζω ότι μαθαίνεις τίποτα ταξιδεύοντας. Το ταξίδι γίνεται για το ταξίδι. Είναι φαύλος κύκλος, δεν προσπαθώ να το ωραιοποιήσω. Και μου αρέσουν πάντα τα ξενοδοχεία, εκεί νιώθω ελεύθερη.